

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/,

amely a mostani megjelenésének is gazdája, s működteti a **Civil Panaszügyi Szolgálatot**. Az ehhez
érkezett lakossági, egyéni-közösségi jelzések, észrevételek, közérdekű bejelentések, panaszok, pozitív, vagy
negatív történetek, vélemények, meg konstruktív javaslatok és kérdések, illetve az ebbéli

[reagálások](#) **NYÍLT FÓRUMA** e

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁG.

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. IV. em. 26.

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Főszerkesztő: **VELKEI ÁRPÁD**, aki

49 éve tagja a Magyar néprajzi Társaságnak,

40 éve pedig a Magyar Újságírók Országos Szövetségének /MÚOSZ/.

Országos elnöke az idén 21. éves civil érdekvédelmi szervezetnek, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉGNEK /FÜNÉSZ/,

vezetője az országos Civil Panaszügyi Szolgálatnak.

Alapítója a Civil Parlamentnek és a Társadalmi Érdekegyeztető Tanácsnak /TÉT/.

12 éven át volt bírósági népi ülnök.

Tájékoztatási feladataink teljesítése során igyekszünk mindig
az igazat mondani, nem csak a valódit!

Terveink szerint, a feldolgozandó és közlendő esetek, információk zömét nem a mindenkori hatalom, a
különbféle intézmények, a politikai erők, a tőke, meg a médiumok rutinos levélírói, betelefonálói szűkösen
behatárolható világából, illetve a „fecsegő felszín” köreiből, hanem a többségi „mélyből”, vagyis a
rendszerváltozás vesztes millióinak soraiból szerezjük!

Hogy a társadalmi és gazdasági történésekről, tendenciákról — ezen belül pedig az eredményekről és hibákról
— első kézbéli tényanyagaink, úgymond dokumentumaink legyenek, kérjük olvasóinkat:

ÍRJÁK, SZERKESSZÉK VELÜNK EGYÜTT e sajtókiadványt, a **nép újságját!**

Sok hűhó semmiért... — avagy: Lesz-e keresni valónk Bakuban?

Hadd kezdem az aligha cáfolható ténymegállapítással: **Magyarország** a születési helye és otthona a világ legszebb könnyűzenei alkotásainak, a nótáknak, az operett-, film- és táncdaloknak, meg a szanzonoknak. Ezek legkiválóbb megteremtői közül — a teljesség igénye nélkül — csupán **Dankó Pista**, **Kálmán Imre** és **Huszka Jenő** zeneszerzők, valamint **Békeffy István**, **Martos Ferenc** és **Szenes Iván** szövegírók nevét említem meg. Amiket ők létrehoztak, ma is az örökzöldek tárházát gyarapítják, hiszen a mindenki által személyesen is átélt-átélhető élményekből táplálkozó sorokat bárki hamar megjegyezheti, a kellemes ívelésű, fülbemászó dallamokat pedig könnyedén füttyülheti, dúdolhatja, énekelheti.

Azt gondolná az ember, ahol ilyesféle kulturális kincseshánya létezik, ott az utódok úgymond hűen ápolják eme roppant értékes hagyományokat, s ez például azt is jelenti, ha történetesen egy nemzetközi zenei seregszemplén jelennek meg a vadonatúj szerzeményeikkel, azok csak a csúcson, vagy annak közvetlen közelében végezhetik. Sajnos, az élet azonban alaposan rácafol erre, s a bizonyosságát ama **Eurovíziós Dalfesztiválok** adják, ahol eddig részt vettek a magyar versenyzők, amelyek igazi sikert még nem hoztak. Sőt, a tavaly Düsseldorfban megrendezett 56. ilyen megmérettetésen a haza kínálatunk a 22. helyezést érte csak el a több mint 100 milliós tévénézők soraiból származó voksolások szerint.

De ne mondjuk azt, hogy valamiféle átok sújt bennünket e területen. Hiszen a gyenge, illetve eredménytelen szereplésünk okozói feltehetően csak azok lehetnek, akik a pályázati mű készítésekor korántsem a szinte egyedülállóan szép magyar dallam- és ritmusvilágot használják fel, az idegen fülek által is érezhetően rímelő verssorok révén, hanem a külföldi ilyen-olyan zenei motivációkra emlékeztető elemek felhasználásával összegyúrt terméket állítanak elő, beépítve abba az énekes széles mozgását, valamint a környezetében zajló akrobatikát. A legnagyobb baj itt, hogy e program megvalósítói az úgynevezett tucatnyi színvonal elérését tűzik ki célul, tehát mindenáron fesztiválos terméket akarnak összehozni, ahelyett, hogy a magyar értékeink egyediségét hangsúlyoznák. Hiba az is, hogy a dalunkat angolul tolmácsolják, így azok kevésbé különböztethetők meg a többi, angolul előadott szerzeménytől, amelyek sűrűjében el is kallódhatnak. A magyar szavainkat, mondatainkat büszkén kellene használnunk, s nem pedig azokat feladnunk, eltüntetnünk. Megdöbbentő és elfogadhatatlan, hogy az egész program kigondolásáért, legyártásáért, megjelenítéséért felelős személyeket már nem érdekli a hazai költőóriás ma is érvényes figyelmeztetése: **nyelvében él a nemzet**.

Az örvendetes, hogy a hazánkat képviselő idej versenydalunk a széles nyilvánosság bekapcsolásával, elődöntők és döntő megrendezése során kerül kiválasztásra. A legelső ilyen rendezvény január 28-án, szombaton este, zajlott le, s a látottakat-hallottakat két közszolgálati televízió is közvetítette, s a kamera járt a lihegő klubszobában is. A konferálók által levezetett műsorban 10 dalt hallottunk és azokat négy zsűri tag értékelt. Biztosítva voltak a hangulati elemek is, a közönség füttyülései és tapsos megnyilvánulásai, a végén pedig következett a nézői szavazás. Az eredmény: három szerzeményt a bírálók, egyet pedig a nagy nyilvánosság juttatott tovább. Hogy ez utóbbi szavazás miképpen történt, azt nem láthattuk, sőt, annak szabályosságáról a közjegyző sem nyilatkozott a kamera előtt.

E világhálós **népűjság NYILT FÓRUMA** témáit feldolgozó **Civil Panaszügyi Szolgálatunk** már szombat este és vasárnap délelőtt is fogadott lakossági kérdéseket, észrevételeket, amelyek alapján tolmácsoljuk az alábbiakat:

* A könnyűzene kedvelői nem értik: a zsűri tagjai miért nem a szakmában régóta jól ismert, hosszú és sikeres múlttal rendelkező, tehát meghatározó tekintélynek örvendő zenészekből lett verbuválva? Többen felvetették: ha **Rákay Philip** roppant alkalmas volt a most kormányzó párt korábbi tömegrendezvényei műsorának konferálására, valamint új tévécsatornák létrehozására, azokból miért következhet automatikusan, hogy a közszolgálati tévé programigazgatójaként is helye van az elhangzott dalok minősítői között? A másik kérdés: helyes lehet-e szakmailag, ha a korábbi dalfesztivál helyezettjei sorának a vége felé landolt énekesnőre, **Wolf Katira** bízzák a leendő versenyrésztvevők kiválasztását? További dilemma: a rádiós műsorszerkesztő, **Csiszár Jenő**, aki évekig távolt volt a nagy nyilvánosságtól, a mostani itt is, ott is szerepeltetésével kellően garanciát adhat egy dal alapos értékeléséhez, figyelemmel arra is, hogy számos nóta esetében érthető érvelés nélkül pontozott? És még egy aggály: a bírálóbizottságban lévő producer, **Rakonczai Viktor** helyett nem lett volna-e célszerű olyan neves alkotót felkérni a feladat ellátására, akinek a zenei munkásságát nemcsak a kiemelkedő eredményt el nem ért fesztiváli dalok, de számos arany-, vagy platinalemezen lévő szerzeményei is bizonyítják? Végezetül egybehangzó javaslat: egy nemzetközi dalversenyen induló nemzeti zenei termék kiválasztásához rangos nemzeti testületi szerzőket kell megbízni, akiket a közönség széles köre is nagyra értékeli.

* A könnyűzene kedvelői e műsor befejezése óta egyetlen dalt sem tudnak még megközelítőleg sem felidézni emlékeikben. Miért? Mert a **fülbemászó magyaros dallamot, a hangulatos, kellemes zenei kíséretet** eléggé nélkülözötte ez a kínálat, ahonnan sajnos megint nem hiányoztak a cirkuszi porondot idéző mozgási elemek.

* A könnyűzene kedvelői úgy gondolják, hogy az a kulturális csoport, amely felhatalmazást kapott a beérkezett szerzemények, valamint azok hangszerelői és énekesei kiválasztására, ismét valami középszerű színvonalon teljesített, így hát félő, hogy a **bakui** megmérettetésre kijelölt dalnak nem lehet túl nagy esélye a sikerhez. A bennünket elért emberek egyébként osztják a tévés-programigazgató zsűritag kökemény véleményét, amit az operettes előadásmódú egyik dalt minősítve tett: **Sok hűhó semmiért.** Csakhogy ők a szombat este bemutatott összes produkcióra is alkalmasnak találják ezt az ítéletet.

Nos, a szabad véleménynyilvánítás és ízlésbeli álláspontközlés alapján egyelőre ennyit tudunk leszűrni a legutóbbi dalfesztivál első elődöntőjéről. Természetesen lehetnek ettől eltérő benyomások is, amelyek ugyancsak részei a demokratikus közvélekedésnek. Abban persze jó lenne egyetérteni: nem réteg-, hanem általános közönségigényt kielégítő zenei alkotás számíthat a biztosabb sikerre **Azerbajdzsán fővárosában, Bakuban ez év tavaszán, az **57. Euróvízós Dalversenyen!****

2012. január 29.

Velkei Árpád
főszerkesztő

Írja, kérdezze, szerkessze, olvassa

a rendszerváltás veszteséinek készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG -ot !

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarország.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarország@fuggetlenmagyarország.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
